

Éhes Miklós

En Hu 中文

<< previous 01.05.2009. next >>

home /// project /// artists /// archive /// contact

Kiegészítések

A kezén égésnyomok voltak, nagy lábas forró víztől, kiskora óta, az orra tövében pedig fél centis varratheg, szemölcsöt vettek le onnan valamikor a kilencvenes években, nem szépen sikerült a műtét, sírt is miatta, emlékszem, a dohányzástól kicsit sárgább fogai voltak, mint nekem, és mikor az arany karikagyűrűjét forgattam az ujján, rám szólt, ez fáj, azonnal hagyjam abba. És szilvával, szőlővel ette a zsíros kenyeret, mint gyerekkorában, és mikor már beteg volt, csinált nekem olyan somlói galuskát, amelyet azóta se láttam sehol. És kimaradt az is, hogy soha nem tudtam szotyizni. Foggal és nyelvvel belül kinyitni a héjat, a fogaimmal én mindig csak feltörtem, aztán kiszedtem a markomba és egyenként feszítettem szét őket, úgy piszkálok ki a magot belőlük és három ujjal teszem őket a számba. A napfogyatkozás után valamiért mondhatni megszállottan napraforgóztam. És ahogy engem az alkonyok némítanak, apát a hajnalok, jó régen, harminc évvel ezelőtt, éppen ennyivel idősebb egyébként, szerette fotózni őket, de egyet sem mutatott meg ezekből a képekből nekünk.

Tiszta szívvel

És be kell csukni az ajtókat itt.
És zárni kulcsra a rácsokat is.
Errefelé sok a légy, meg a szemét.
És csak egy keskeny sáv
látszódik az égből. Az viszont kurva kék.
Innen nem tudom eldönteni,
plakát, vagy netalán az igazi.
Mo[...]ognak a felhők rajta.
És egy pár hangból álló valaki
dallamot füttyül. A rádi-
óban hallotta (-tuk) az előbb.
És száradni kitett prémek, vagy mik.
Három bárányé volt valaha.
A húsukat rég megették.
Ki is szarták.
És a virágföldbe egy helyütt piros
plüssből készült óriási szív van szúrva.
És vasárnap, és a lakótelepen, és egyedül.

Image created by Lei Ben Ben
■ to change artist, click on another name

imprint | © 2007. all rights reserved